

plenus bonis operibus migravit ad Christum post IX. annos (a) ordinationis suæ.

Agapitus Patriarcha sedit annos XIII. (b)
Fortunatus Patriarcha sedit annos XV.
Valerianus Patriarcha sedit annos XVIII.
Benedictus Patriarcha sedit annos XXV.

Hi omnes, licet sub magnis infidelium persecutionibus, fideliter tamen rexerunt Ecclesiam eorum sacris prædicationibus, & exemplis.

Post hos successit B. Cromatius Patriarcha, Doctor mirificus, contemporaneus egregii & primi Doctoris Ecclesiæ D. Hieronymi. Quem Cromatium idem Hieronymus, natus oppido Stridonis in dominio Ecclesiæ Aquilejensis sito, inter viros illustres commemorat; & in quadam epistola sibi scribit *Domino suo Cromatio Beatissimo Episcopo Aquilejensi*. Hujus tempore floruit etiam Rufinus Presbyter Aquilejensis, Doctor eximius, qui Liberum de Historia Scholastica composuit, & multos alios de græco & hebraico transtulit in latinum: multaque epistolas direxit Hieronymo, & Hieronymus sibi. Sedit annos XVIII. & plenus bonis operibus migravit ad Christum.

Cromatio successit Augustinus Patriarcha, qui post annos XIX. (c) ab ordinatione sua, aucto populo Dei, cum Sanctis in pace quievit.

Adelphus Patriarcha sedit annos IX.
Maximus Patriarcha sedit annos XX.
Januarius Patriarcha sedit annos VIII.
Secundus Patriarcha sedit annos III.

Niceta Patriarcha sedit annos XXXII. cujus tempore, regnante secundo Theodosio, circa annum Domini CCCC. XXV. Attila flagellum Dei cupiens, sibi Romanum Imperium subjugare, & debellatus a Romanis, quibus adhærebant fere omnes populi Occidentis, ubi occisa fuerunt C. LXXX. millia hominum, reversus est Pannoniam: & reasumptis viribus, iterum intravit Italiam; & primo veniens in Forumjulii, destruxit omnes munitiones Forojulii, primo Castrum Forojulienſe quod nunc Civitas Austria appellatur, & obsedit urbem Aquilegiam tribus annis, & Collem ubi nunc est castrum Utini pro sui tuitione manualiter fieri fecit. Tandem peccatis exigentibus, per trium annorum obsidionem, infra quod tempus multa millia hominum Aquilegensium occisa sunt, Aquilegiam cepit & destruxit, dictum Nicetam inhumaniter jugulando. Deinde ad partes alias Italiæ progrediens, civitatem Concordiam, Altinum (d) quod nunc Tarvisium, Opitergium, Patavium, & alia multa delevit. Tandem precibus B. Leonis Papæ I. idem Attila extinctus est.

Post Attilæ necem sedit in Aquilegenſi sede Marcellianus Patriarcha annis XXVIII. Hujus tempore Zenon Romanum fastigium gubernabat. Odonacher Ruthenorum Dux, occiso quodam Auguſtulo, qui Romanum Imperium invadere præsumperat, Romam ingreditur: & totius Italiæ per XIV. annos (e) obtinuit Principatum. Quem Theodoricus Rex Gothorum, ad Italiam properans, cui dictus Odonacher occurrit cum innumerabili exercitu, juxta Aquilegiam in campis uberrimis debellavit.

Post Marcellianum Marcellinus in fedem instituitur Patriarchalem, quam rexit annos XV. (f) Et

non modicum tempore Anastasii Augusti reformavit Ecclesiam, & urbem Aquilegenſem, quam propter invasionem Attilæ invenit plurimum deformatam, & quasi totaliter destruatam.

Stephanus sedit annis XII. (g) Hic sub Justino Christianissimo Imperatore, & Theodorico regnante in Italia, qui erat Arriana infectus hæresi, & Arrianos protegebat, multa pro fide catholica perpeſſus est. Sed Christo protegente, non solum Ecclesiam, sed totam provinciam a peste hujusmodi liberavit. (h)

Macedonius Patriarcha (i) successit, Vir clarus & pius, qui Justiniani Augusti assumptus temporibus, vitam ducens laudabilem, & per Provinciam Italiæ peragrans, fratres mirabiliter in Christo confortabat. Tandem post annos XXVI. ab ordinatione sua, felici pace quievit.

Huic successit Paulus gloriosus Antistes tempore Justinii Imperatoris secundi. Cujus tempore Longobardi a Narſete Patricio ducti Italiam intraverunt, quorum historiam Paulus Historiographus, qui fuit natione Civitatenſis, diligentius scribit. Et dicti Longobardi, primo in Forumjulii intrantes, Civitatem Austriam, quæ tunc castrum Forojulienſe dicebatur, depopulaverunt, & totaliter destruxerunt. Qualiter autem, & quomodo, & quid de Ducissa, filiis, & filiabus accidit; & cujus induſtu Longobardi Italiam intraverunt, ipsa declarat Historia. Hic Paulus Patriarcha, timore eorumdem Longobardorum ductus, cum thesauro & reliquiis Ecclesiæ ad Gradum Insulam se contulit, quam novam Aquilegiam appellavit: & ibi XII. Pontificatus sui anno vitam finivit.

Probinus Paulo successit, qui uno anno apud Gradum vixit. (k)

Helias Patriarcha sedit annis XXII. Hic quia tria Capitula Chalcedonenſis Concilii suscipere noluit, tanquam hæreticus reprobatus est. Sed Pelagius Papa eidem misit epistolam satis utilem, quam B. Gregorius, dum adhuc eſſet Cardinalis scripsit. Tunc Helias ab errore revocatus, de prædicti Papæ Pelagii consensu, viginti Episcoporum Synodum convocavit, & Gradenſem insulam, quæ ut prædicatur, Nova Aquilegia appellata fuit, totius Venetiæ instituit Metropolim. Ad cujus robur Heraclius devotione ductus B. Marci Sedem, quam dudum Helena mater Constantini tulerat de Alexandria, Aquilegiam direxit, ut ibi veneraretur apud S. Hermachoræ Sedem, ubi primo prædicaverat verbum Christi. Venetiæ quippe duæ sunt. Prima eſt illa, quæ in Antiquitatum historiis continetur; quæ a Pannoniæ termino usque ad flumen Danubii, in qua etiam Istria complectitur, protelatur: cujus Aquilegia olim civitas famosa caput extitit, quæ etiam caput Italiæ vocabatur. Secunda Venetia eſt, quæ apud Insulas maris Adriatici, ex collectione populorum, (l) primam Venetiam propter rabiem Attilæ & deinde Longobardorum.... infra aquas fundata eſt.

Severus Patriarcha successit Helias apud Aquilegiam novam, & XV. annos sedit. Quem Smaragdus Patricius nolentem Ravennati Episcopo adhærere, cum tribus Coepiscopis de Grado violenter abſtrahens, cum injuria Ravennam duxit, compellens eundem Severum dicto Ravennati Episcopo in tribus damnatis Capitulis a Papa Pelagio adhærere. Sed iusto Dei judicio Smaragdus Patricius a Dæmonio correptus, Constantinopolim remeavit. Severus vero, expleto uno anno, ad Gradum cum

(a) Apud Murat. annos XII. (b) Apud Murat. annos XV. (c) Apud Murat. post annos XVIII. (d) Apud Murat. prope Tarvisium. (e) Apud Murat. per XIII. annos. (f) Apud Murat. & VI. Menses. (g) Apud Murat. annis XV. (h) Apud Murator. Maxentius Patriarcha sedit annos IV. Menses V.

(i) Apud Murat. successit Stefano. Hinc Maxentius perperam investus est. (K) Apud Murat. De ipſo nihil invenitur, nec dicitur; quia parum vixit, & ibi quieſcit. (l) Apud Murat. defunt verba illa, primam Venetiam.